

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422202768
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6422202768.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: 1/ K. S., nar. XX.XX.XXXX, 2/ U. S., nar. XX.XX.XXXX, obidve maloleté deti bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žarnovica, deti rodičov - matky: X. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. S. XXX/X, XXX XX G., právne zastúpená: JUDr. Jana Šáľková, ml., advokátka so sídlom Bystrická 101, 966 81 Žarnovica, otca: I. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. Z. XXX, XXX XX Z. Z., právne zastúpený: JUDr. Lucia Sklenárová, advokátka so sídlom SNP 94, 965 01 Žiar nad Hronom, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti a vzájomného návrhu otca na úpravu styku s maloletými deťmi, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25P/135/2022-272 zo dňa 24.01.2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25P/135/2022-272 zo dňa 24.01.2023 v napadnutých výrokoch I., II., III., IV., **p o t v r d z u j e**.

II. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25P/135/2022-272 zo dňa 24.01.2023 v napadnutom výroku V. a XIII. **z r u š u j e** a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

III. Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žiar nad Hronom (aj len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol nasledovne:

„I. Otec I. S., nar. XX.XX.XXXX je **p o v i n n ý** platiť zvýšené výživné na mal. U. S., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 120,- Eur na sumu 200,- Eur mesačne, na mal. K. S., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 130,- Eur na sumu 220,- Eur, so splatnosťou vždy do 17. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 01.10.2022.

II. Zameškané zvýšené výživné na mal. U. S., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 01.10.2022 do 24.01.2023 vo výške 230,- Eur je otec maloletého **p o v i n n ý** zaplatiť k rukám matky maloletého v pravidelných mesačných splátkach po 20,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, pod hrozbou straty výhody splátok pri riadnom nezaplatení čo i len jednej splátky.

III. Zameškané zvýšené výživné na mal. K. S., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vo výške 300,- Eur je otec maloletého **p o v i n n ý** zaplatiť k rukám matky maloletého v pravidelných mesačných splátkach po 25,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, pod hrozbou straty výhody splátok pri riadnom nezaplatení čo i len jednej splátky.

IV. Súd návrh matky vo zvyšku na zvýšenie výživného **z a m i e t a**.

V. Súd návrh matky na tvorbu úspor **z a m i e t a**.

VI. Súd upravuje styk otca s mal. K., nar. XX.XX.XXXX a mal. U., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je **o p r á v n e n ý** stretávať sa s mal. K.

- každý párny kalendárny týždeň v utorok od 16:00 hod. do 17:00 hod. a v nedeľu od 12:00 hod. do 15:00 hod. a nepárny kalendárny týždeň v utorok od 16:00 hod. do 17:00 hod., v piatok od 16:00 hod. do 18:00 hod.

- otec je o p r á v n e n ý stretávať sa s mal. U., nar. 08.04.2013 každý týždeň v utorok od 16:00 hod. do 17:00 hod.

VII. Matka je p o v i n n á mal. deti na styk s otcom riadne pripraviť v určený deň a hodinu mal. deti otcovi odovzdať a v určený deň a hodinu ich od otca prevziať.

VIII. Otec je o p r á v n e n ý v určený deň a hodinu mal. deti od matky prevziať a povinný v určený deň a hodinu mal. deti matke odovzdať.

IX. Vo zvyšnej časti vzájomný návrh otca z a m i e t a .

X. Súd konanie v časti návrhu matky na vylúčenie na samostatné konanie vzájomného návrhu otca na úpravu styku z a s t a v u j e .

XI. Súd konanie v časti návrhu kolízneho opatrovníka na uloženie výchovného opatrenia z a s t a v u j e .

XII. Týmto m e n í rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5P/21/2020 zo dňa 08.06.2020, a to v časti výšky výživného a úpravy styku otca s mal. deťmi.

XIII. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že dňa 29.09.2022 bol okresnému súdu doručený návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté deti: K. S., nar. XX.XX.XXXX a U. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorým matka žiadala, aby súd otcovi maloletých detí uložil povinnosť prispievať výživným na mal. K. sumou XXX,- A. a na mal. U. sumou XXX,- Eur mesačne, vždy do 17. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, a to počnúc mesiacom september 2022. Matka zároveň žiadala, aby súd otcovi uložil povinnosť prispievať výživným na tvorbu úspor vo výške 50,- Eur mesačne na každé dieťa, vždy do 17. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom september 2022. Zároveň nech je matke uložená povinnosť do 7 dní odo dňa doručenia rozsudku založiť osobný účet na tvorbu úspor a oznámiť názov peňažného ústavu a číslo účtu otcovi. Na nakladanie s finančnými prostriedkami je potrebné schválenie súdu. O trovách konania žiadala matka rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. V ďalšom obsahu odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie konštatoval vo veci vykonané dokazovanie a z neho zistený skutkový stav. Ustálil, že rodičia detí mali naposledy upravené práva povinnosti rozsudkom tamojšieho súdu č. k. 5P/21/2020 zo dňa 08.06.2020, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu a zveril mal. deti do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená mal. deti aj zastupovať a spravovať ich majetok. Zároveň otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. Nicolasa sumou vo výške 130,- Eur mesačne a na výživu mal. Alexa sumou vo výške 120,- Eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, vždy do 17. dňa v mesiaci vopred do rúk matky mal. detí. V súčasnosti matka spolu s mal. deťmi býva v 2-izbovom byte v Žarnovici na kúpu ktorého si brala hypotéku. Matka nemá vo vlastníctve inú nehnuteľnosť, pričom si podala žiadosť na nájomný byt. V konaní nebolo preukázané, že by bola vlastníčkou motorového vozidla. Matka nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Matka vykonáva SZČO v oblasti manikúry a poskytuje služby pre rekonvalescenciu a rekonvalescenciu, pričom dosahuje čistý príjem vo výške 800,- Eur. Matka by si v uvedenej práci dokázala zarobiť aj viac, avšak v tejto súvislosti poukázala na svoj nepriaznivý zdravotný stav a potrebu vykonávania osobnej starostlivosti o mal. deti. Ďalším príjmom matky je daňový bonus na obidve mal. deti a rodinné prídavky (t. č. vo výške 60,- Eur mesačne na jedno dieťa od 01.01.2023). Otec na mal. deti prispieva pravidelne výživným tak, ako bolo určené posledným rozhodnutím, pričom od podania návrhu prispieva matke zvýšeným výživným spolu vo výške 300,- Eur mesačne. Nad rámec určeného výživného prispieva minimálne. Ďalej bolo zistené, že mal. K. je žiakom 8. ročníka základnej školy a mal. U. je žiakom 4. ročníka základnej školy. Matka si svoje mesačné výdavky vyčíslila na sumu 908,- Eur. Na mal. K. si matka vyčíslila výdavky spolu vo výške 479,- Eur a na mal. Alexa spolu vo výške 424,- Eur. Rozpis výdavkov bol uvedený v návrhu. Matka zároveň žiadala prihliadnuť aj na náklady, ktoré jej vznikajú v súvislosti s voľnočasovými aktivitami mal. detí (návšteva kina a pod.). Matka má zvýšené výdavky na mal. K., nakoľko tento nosí okuliare, navštevuje fitness centrum a kurzy anglického jazyka. Matka má taktiež zvýšené výdavky aj na mal. U. súvisiace z jeho nepriaznivým zdravotným stavom, ktorý okrem prekonávania bežných chorôb navštevuje aj psychiatra.

4. V rámci pomerov na strane otca bolo zistené, že otec je zamestnaný v spoločnosti ŽP A. N., a.s. Z. nad Z. na pracovnej pozícii obchodný zástupca kde dosahuje čistý príjem vo výške 1.800,- Eur. Predtým pracoval ako administratívny pracovník a v čase posledného rozhodovania bol krátkodobo nezamestnaný (2 mesiace), pričom následne opäť nastúpil k rovnakému zamestnávateľovi, u ktorého

pracuje do dnes. Otec má zároveň príjem z prenájmu 3-izbového bytu vo výške 270,- Eur, ktorý je v osobnom vlastníctve otca. Spolu otec dosahuje čistý mesačný príjem vo výške 2.070,- Eur. Iný príjem otca nebol v konaní preukázaný. Ďalej bolo zistené, že otec je vlastníkom rodinného domu v Žarnovici a rodinného domu v Z. Z., na ktorý si zobral úver z banky vo výške 120.000,- Eur a pôžičku od svojho zamestnávateľa vo výške 30.000,- Eur a pôžičku vo výške 93.000,- Eur od svojho otca p. I. S., ktorý bol vypočítaný na pojednávaní dňa 24.01.2023, pričom uvedenú skutočnosť potvrdil. Otec je zároveň vlastníkom záhradnej chaty v obci K. O.. Otec je vlastníkom motorového vozidla, ktorého hodnota nie je súdu známa. Má ísť o značku J. Y.. Je podielovým spoluvlastníkom na pozemkoch v k.ú. Z. nad Z.. Ide o podiel o veľkosti X/XXXX. Otec si v rámci svojho vyjadrenia k návrhu matky na zvýšenie výživného vyčíslil svoje mesačné výdavky na sumu 1949,24,- Eur, ktorých rozpis uviedol v rámci tohto vyjadrenia. Súčasťou týchto výdavkov je aj úver na rodinný dom, ktorého splátka je vo výške 581,82,- Eur + poisťka k úveru vo výške 12,55,- Eur. S výdavkami otcovi vypomáha jeho partnerka. Otec nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

5. Súd prvej inštancie na vec aplikoval ustanovenia § 36 ods. 1, § 24, § 25, § 28, § 62, § 65, § 75 zákona č. 36/2005 o rodine.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že výdavky na strane maloletého K. a U. sa oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu zvýšili. K zmene pomerov došlo z dôvodu samotného veku maloletého dieťa, avšak súd uviedol, že o vyživovacej povinnosti otca súd naposledy rozhodoval v júni 2020, t. j. pred 2,5 rokom. Maloletý K. bol v tom čase žiakom 5. ročníka, nastupoval do 6. ročníka a maloletý U. žiakom 1. ročníka, nastupoval do 2. ročníka základnej školy. Na strane maloletého K. nedošlo k výraznej zmene pomerov. Matka má zvýšené výdavky na maloletého K. v súvislosti s doučovaním anglického jazyka, na ktorý chodil už v čase posledného rozhodovania súdu, pričom si matka vyčíslila výdavky na sumu 100,- Eur + 60,- Eur učebnice. V súčasnosti si matka vyčíslila túto sumu vo výške 180,- Eur. V čase posledného rozhodovania súdu si matka vyčíslila výdavky na stravu maloletých detí mesačne vo výške 380,- Eur, pričom t. č. uvádza sumu 180,- Eur na každé dieťa. Matka deklarovala zvýšené výdavky na maloletého K. súvisiace s úrazom na telesnej výchove v mesiaci apríl 2022 (zlomenina ruky), pričom bol 2x operovaný a chodil na pravidelné kontroly. Iné zvýšené výdavky súvisiace so zdravotným stavom na maloletého K. matka nemá s výnimkou nosenia okuliarov, na ktoré mal prispieť otec. Zvýšené výdavky na maloletého K. má matka z dôvodu výkonu športu (fitness centrum, futbal, bicykel). Súd má za to, že ide o odôvodnené výdavky, nakoľko tieto pozitívne rozvíjajú fyzickú aktivitu maloletého K.. U maloletého U. došlo k výraznej zmene jeho zdravotného stavu, nakoľko začal navštevovať psychiatrickú ambulanciu a bola mu zo strany psychiatra diagnostikovaná depresívna porucha správania. Je nepochybné, že s takouto výraznou zmenou psychického stavu mal. U. došlo k zvýšeniu výdavkov na zdravotnú starostlivosť. Mal. Alex má tiež diagnostikovanú poruchu špecifickej bunkovej imunity a recidivujúce respiračné infekty, ktoré mal diagnostikované už v čase posledného rozhodovania súdu. V uvedenom tak nedošlo k zmene zdravotného stavu. Matka si na mal. U. v súvislosti so zdravotným stavom v čase posledného rozhodovania vyčíslila výdavky na sumu 30,- Eur až 50,- Eur, pričom t. č. je to suma 30,- Eur až 40,- Eur, ktorú žiadala ešte zvýšiť. U obidvoch maloletých detí nepochybne došlo k zvýšeniu mesačných nákladov na ošatenie, obuv a školský potrieb. Matka si v súvislosti s výdavkami na maloleté deti uplatnila aj výdavky na voľnočasové aktivity detí. Súd jej však tieto výdavky neuznal, nakoľko tieto výdavky bude pomerne znášať aj otec, ktorý má záujem stretávať sa s maloletými a vykonávať s nimi voľnočasové aktivity. Súd túto skutočnosť zohľadnil v čase rozhodovania, kedy začalo dochádzať k vzájomnému stretávaniu sa otca s maloletými deťmi. Súd považoval zvyšné výdavky na maloleté deti vyčíslené matkou za primerané vzhľadom na ich vek, zdravotný stav a aktuálne potreby. Dospel k záveru, že došlo k zmene pomerov na strane maloletých detí, ktoré odôvodňujú zvýšenie vyživovacej povinnosti otca. Na strane matky nedošlo k výraznejšej zmene pomerov s výnimkou výšky dosahovaného príjmu. V čase predchádzajúceho rozhodnutia mala matka dočasne znížený príjem z podnikateľskej činnosti z dôvodu pandémie, pričom do marca 2020 dosahovala príjem 580,- Eur mesačne. Na predaji kozmetiky si dokázala privyrobiť 100,- Eur mesačne. Zároveň poberala rodinné prídavky na obidve maloleté deti vo výške 49,90 Eur. Otec jej výživné platil sporadicky. Jej aktuálny mesačný príjem je 800,- Eur, na maloleté deti pobera rodinné prídavky (aktuálne 60,- mesačne na jedno dieťa) a daňový bonus, ktorého výška sa však odvíja od príjmu oprávnenej osoby a jeho započítanie do príjmu je otáznе. Iný príjem nemá. Matka spolu s maloletými deťmi naďalej bývajú v 2-izbovom byte, ktorý je vo vlastníctve matky získaný úverom. Na strane matky došlo k zvýšeniu nákladov na bývanie. Súd ďalej konštatoval, že u otca došlo k zmene pomerov. V čase rozhodovania súdu v roku 2020 bol otec krátkodobo (2 mesiace) nezamestnaný, pričom následne sa zamestnal a dosahoval čistý príjem na úrovni 1.100,- Eur. Aktuálne otec pracuje u rovnakého zamestnávateľa, kde dosahuje čistý príjem vo výške 1.800,- Eur. Naďalej prenajíma 3-izbový

byt, pričom z prenájmu má mesačný príjem vo výške 270,- Eur. Súd prihliadol i na osoby žijúce s otcom v spoločnej domácnosti, t. j. partnerku otca, ktorá otcovi finančne vypomáha. Už v čase posledného rozhodovania súdu bol otec vlastníkom rodinného domu v Žarnovici a záhradnej chaty v Obci K. O.. Od posledného rozhodnutia súdu otec nadobudol nehnuteľnosť, rodinný dom v R. Z. Hámre, na ktorý si zobral úver z banky vo výške 120.000,- Eur a pôžičku od svojho zamestnávateľa vo výške 30.000,- Eur a pôžičku od svojho otca vo výške 93.000,- Eur. Splátka úveru je vo výške 581,82 Eur mesačne. Súd neprihliadol na tento výdavok otca, nakoľko ho považuje za neprimerané majetkové riziko. Otec má t.č. kde bývať, nakoľko má vo svojom vlastníctve iné nehnuteľnosti vhodné na bývanie a kúpou ďalšej nehnuteľnosti si zvýšil svoje výdavky. Je preto potrebné vychádzať z pomerov, aké by boli na strane otca v prípade, ak by na seba nebral neprimerané majetkové riziká, ktoré však následne musel plniť. Súd mal za to, že k zvýšeniu výdavkov otca došlo bezdôvodne jeho subjektívnym zavinením. Súd však zohľadnil ostatné odôvodnené výdavky otca, ktorých rozpis vyčíslil vo svojom vyjadrení zo dňa 28.10.2022, avšak zvýraznil, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Dospel k záveru, že najlepšom záujme maloletého K. a maloletého U. aby došlo k zvýšeniu vyživovacej povinnosti u maloletého K. zo sumy 130,- Eur na sumu 220,- Eur mesačne a u maloletého U. zo sumy 120,- Eur na sumu 200,- Eur mesačne. Súd tak vychádzal z aktuálnych potrieb maloletého dieťaťa a na strane druhej zo schopností, možností a majetkových pomerov otca. Maloleté deti naďalej študujú na základnej škole tak ako v čase posledného rozhodnutia. Súd však zohľadnil zvýšený príjem otca zo sumy 1.100,- Eur na sumu 1.800,- Eur. Súd však poukázal i na potencionálny príjem matky dosahovaný pri podnikateľskej činnosti, nakoľko súd mal za to, že je v možnostiach a schopnostiach matky dosahovať i vyšší príjem na zabezpečenie potrieb maloletých detí, výdavkov na domácnosť a osobných výdavkov. Matka v konaní nepreukázala také zdravotné problémy, ktoré by jej mohli priamo brániť pri výkone podnikateľskej činnosti. Maloleté deti, ktoré majú takmer 14 rokov a 10 rokov, ktoré navštevujú základnú školu a majú voľnočasové aktivity, t. č. aj styk s otcom, by nemali byť odkázané na celodennú starostlivosť zo strany matky, a to i s prihliadnutím na nepriaznivý zdravotný stav maloletého U.. Súd zároveň z výpisu živnostenského registra zistil, že od posledného rozhodovania súdu došlo k zmene rozsahu podnikateľskej činnosti na strane matky, a to „Kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi“ s dňom vzniku oprávnenia 25.01.2022.

6. Súd uviedol, že v zmysle ustálenej súdnej praxe, podľa ktorej by výška výživného mala predstavovať 20 až 30 % z čistého príjmu povinného rodiča s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého prípadu, súd určil vyživovaciu povinnosť otca vo výške 20 % z jeho čistého príjmu na maloleté deti.

7. V ďalšom súd odôvodnil zameškané výživné na maloletého U. vo výške 230,- Eur a na maloletého Nicolasa vo výške 300,- Eur za obdobie od 01.10.2022 do 24.01.2023. a zaoberal sa návrhom matky na tvorbu úspor, v ktorom žiadala uložiť otcovi povinnosť prispievať na maloleté deti na tvorbu úspor vo výške 50,- mesačne na každé dieťa, a to na osobitný účet. Súd poukázal na znesenie ustanovenia § 63 ods. 3 Zákona o rodine a uviedol, že s prihliadnutím na uzatvorenú rodičovskú dohodu v čase posledného rozhodovania súdu a na zmenu majetkových pomerov na strane otca mal súd za to, že pomery na strane otca nedovoľujú prispievať na maloleté deti tvorbou úspor. Dôvodom, pre ktorý by súd mohol uložiť rodičovi povinnosť prispievať na maloleté dieťa tvorbou úspor je predovšetkým tá skutočnosť, pri ktorej by vznikol značný nepomer medzi príjmom, resp. majetkovými pomermi povinného rodiča k odôvodneným výdavkom maloletého dieťaťa. Od posledného rozhodovania súdu v danej veci nedošlo k tak výraznej zmene pomerov na strane otca, ktorá by tvorbu úspor odôvodňovala. Otec nadobudol do svojho vlastníctva rodinný dom, avšak na úkor úveru/pôžičiek a zároveň sa mu zvýšil mesačný príjem zo zamestnania, čo súd zohľadnil pri zvýšení výživného. Súd tiež uviedol, že výživné určené na tvorbu úspor, nie je možné uložiť povinnému rodičovi, aby ho platil k rukám druhého rodiča, ale na osobitný účet maloletého, ktorý musí v čase rozhodovania súdu o výživnom na tvorbu úspor byť zriadený na tento účel, ale aj jeho údaje musia byť známe súdu už v čase jeho rozhodovania. Uloženie povinnosti matke zriadiť tento účet, považuje súd v rozpore s ustanovením § 63 ods. 3 Zákona o rodine. Na základe týchto skutočností súd návrh matky na tvorbu úspor zamietol.

Súd sa ďalej zaoberal úpravou styku otca s maloletými deťmi a odôvodnením úpravy styku otca s maloletými deťmi učenou predmetným rozsudkom.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletých detí prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, a h/ CSP. Odvolaním napadla rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výroku I., II., III., IV. a V., ostatné výroky rozsudku odvolaním

matka nenapadla. Uviedla, že základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťaťa. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť rodičov len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé, alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je tak smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že právom dieťaťa je podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Matka poukázala v návrhu uplatňované bežné výživné na maloleté deti, kedy žiadala bežné výživné zvýšiť na sumu 270,- Eur na K. a na Alexa na sumu 250,- Eur. Súd návrhu matky nevyhovel a obidvom deťom určil výživné nižšie o 50,- Eur oproti návrhu matky, hoci takéto rozhodnutie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Matka si neuplatnila prehnane vysoké výživné, ale uplatnila si také výživné, ktoré je v súlade s princípmi Zákona o rodine a zároveň odzrkadľuje reálne potrebné financie na pokrytie potrieb detí, aby mali zabezpečené právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov. Okrem toho, že súd matke nevyhovel ohľadom bežného výživného, deťom nepriznal ani výživné formou úspor, čo je v absolútnom nesúlade s vykonaným dokazovaním. Súd absolútne nezohľadnil, okrem preukázaného príjmu otca zo zamestnania aj z prenájmu, že otec mal vždy aj bočný príjem, čo od začiatku konania tvrdili a presne to konkretizovali na pojednávaní konanom dňa 13.01.2023. Príjem, ktorý vyčíslil otec a výdavky, ktoré má by mu nepostačovali na pokrytie jeho životného štandardu, resp. nadštandardu vrátane vysoko náročnej voľnočasovej aktivity poľovníctvo, keď cca. pred pol rokom si zaobstaral novú zbraň za cca. 2.000,- Eur, ktorých vlastní niekoľko, v priebehu prvostupňového konania „si dal urobiť zuby“ a pod. Na pojednávaní konanom dňa 09.11.2022 sa otec ani raz nezmenil o nejakej pôžičke od svojho otca na kúpu nehnuteľností, s týmto tvrdením prvýkrát vystúpil na pojednávaní konanom dňa 09.12.2023, kedy právna zástupkyňa matky upozornila na nezrovnalosti ohľadom tvrdení a faktov uvedených v kúpnej zmluve a v úverovej zmluve z ČSOB. Pokiaľ by súd vychádzal len z príjmu zo zamestnania, ktorý je podľa potvrdenia zamestnávateľa 1.844,83 Eur a z prenájmu vo výške 270,- Eur, t. j. spolu suma 2.114,- Eur, matka navrhla, aby súd otca zaviazal na podiel na výživnom 2/3-tiny. Pri vyčíslenej sume výdavkov na K. by to predstavovalo 479,- Eur plus o 20,- Eur, t. j. 2/3-tinový podiel otca na výživnom by bol 332,- Eur. Pokiaľ sa týka Alexa, matka vychádzala zo sumy 427,- Eur + 20,- Eur, o ktorú sumu navýšili uplatnené výdavky a aj vydokladovali, t. j. 2/3-tiny podiel otca by bol 298,- Eur mínus 60,- Eur rodinné prídavky, t. j. suma 238,- Eur. Otcove majetkové pomery sú nezrovnateľné s matkinými, a preto sa matke javilo ako súladné so Zákonom o rodine použiť podiel na finančnom vyjadrení výživného 2/3-tiny otec a 1/3-tina matka, keďže matka si svoju časť výživného plní a vždy plnila osobnou starostlivosťou a ostatnými zložkami finančne nevyjadrenými. Pokiaľ súd u otca konšatoval zmenu pomerov o cca. 700,- Eur na čistom príjme (čo je ale v skutočnosti nárast o 744,- Eur), otec má tiež pravidelný príjem z prenájmu a nadobudol nehnuteľnosti v k.ú. Z. Hámre. I pokiaľ by bola pravda ohľadom pôžičky od otca vo výške 93.000,- Eur, otec maloletých detí týmto len preukázal, že okrem úveru v banke, ktorého mesačná splátka je 581,82 Eur na seba prevzal ďalšie neprimerané majetkové riziko, a keďže už dovtedy vlastnil niekoľko nehnuteľností vhodných na bývanie, kúpou ďalších nehnuteľností si len úmyselne zvýšil mesačné výdavky na úkor platby adekvátneho výživného svojím deťom. Matka tiež namietala, že určenie výživného v spodnej hranici 20 % nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a je v priamom rozpore so zásadou, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Súd v tomto prípade zobral viac do úvahy otcove výdavky ako zákonné princípy určovania výživného. Pokiaľ by sa teda súd nestotožnil s výpočtom ako 2/3 podiel otca a 1/3 podiel matky, tak ak by bolo určené bežné výživné matkou v požadovanej výške 270,- Eur a 250,- Eur v rozmedzí 25 % z vymedzeného kritéria, čo sa matke javí ako spravodlivé a v záujme maloletých detí, zohľadňujúce všetky princípy uvedené v Zákone o rodine. Matka teda vôbec nepožaduje pre svoje deti viac, ako je bežne zaužívaná prax súdov pri stanovovaní výživného. Dokazovaním v súdnej veci sa potvrdilo, že je v súlade s judikatúrou určenie výživného v hornej hranici rozpätia 20 % - 30 %, a to vzhľadom na vek maloletých a zistenie individuálnych okolností prípadu odôvodňujúcich posun k hornej hranici takéhoto rozpätia. Matka zastáva názor, že odvolací súd má dostatočný podklad na to, aby vo veci rozhodol tak, že zmení rozhodnutie a určí bežné výživné vo výške ako bolo matkou požadované, teda bežné výživné vo výške 270,- Eur na Nicolasa a bežné výživné na U. 250,- Eur.

9. Matka odvolaním napadla i výrok V. rozsudku ohľadom tvorby úspor. Uviedla, že ani zo zákonného ustanovenia ani z dostupných komentárov nevyplýva povinnosť mať účet na finančné prostriedky pre tvorbu úspor zriadený vopred. V zákone je uvedené, že tento účet „zriadi“ a nie, že „už zriadi“ rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Nie je logické, aby takýto účet už existoval vopred, pokiaľ nebude povinný rodič na základe vykonaného dokazovania zaviazaný rozhodnutím na tvorbu úspor, kedy je nadbytočné takýto účet v banke zriaďovať a následne ho rušiť. Je bežnou praxou

súdov, že výrok znie tak, že matka je povinná oznámiť povinnému rodičovi banku a číslo účtu, na ktorú bude povinný rodič sumu určenú na tvorbu úspor poukazovať. Súd prvej inštancie ani raz matku nevyzval aby súdu oznámila číslo účtu. Jednoducho návrh matky v tejto časti zamietol. V konaní bolo preukázané, že majetkové pomery otca vykazujú nadštandardnú úroveň. Nadštandardný je tiež životný štýl, ktorým sa otec prezentuje navonok. Majetkové pomery otca dovoľujú vytvárať deťom úspory; otec je schopný poskytovať matkou požadovanú sumu 50,- Eur na každé dieťa na tvorbu úspor, a to bez ujmy na svojej vlastnej výžive a na svojom štandarde. Otec od poslednej úpravy výživného nadobudol ďalšie nehnuteľnosti, a to rodinný dom a pozemky v Z. Z., a to bez potreby zbavovať sa už doposiaľ nadobudnutého majetku a bez potreby znížiť svoj životný štandard prezentovaný navonok. Taktiež matka poukázala na to, že otec deťom nič nad rámec toho, čo mal určené v súdnom rozhodnutí neprispel a nič nenaznačuje tomu, že by bol zmenil postoj, pretože pre deti si už krátko po rozhodnutí nechodí ani v takom rozsahu ako má súdnym rozhodnutím umožnené. Matka preto navrhla, aby súd návrhu matky na tvorbu úspor vyhovel a v tejto časti zmenil výrok V. napadnutého rozsudku v súlade s návrhom matky. Zároveň matka oznámila peňažný ústav a číslo účtu pre poukazovanie finančných prostriedkov na tvorbu úspor maloletým deťom. Spolu s odvolaním súdu predložila zmluvu o účtu sporenia v W. sporiteľni, a.s.

10. Odvolanie matky maloletých detí bolo doručené kolíznemu opatrovníkovi a otcovi maloletých detí s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť v lehote 10 dní.

11. K odvolaniu matky sa vyjadril otec zastúpený právnou zástupkyňou podaním zo dňa 31.03.2023. Uviedol, že má za to, že okresný súd dospel na základe dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a konanie nemá žiadnu vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd stanovil novú výšku výživného na obe maloleté deti v rozsahu, ktorý dostatočne pokryje potreby maloletých detí, a to nielen v rozsahu ich nevyhnutných potrieb, pretože aj keď považovali rozsah potrieb maloletých uvádzaných matkou za neprimeraný a nadhodnotený, napokon sa otec rozhodol nepodať odvolanie a ponechať rozsah výživného vo výške stanovenej súdom. Nie je preto pravdivé tvrdenie matky v odvolaní, že takéto rozhodnutie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Stanovené výživne spolu s prídavkami na deti ako i daňovým bonusom spolu s podielom matky na plnení si vyživovacej povinnosti pokryje všetky výdavky maloletých detí. Nie je dôvod, aby sa otec podieľal na výžive maloletých v rozsahu 2/3-tiny, pretože maloleté deti už nie sú v takom veku, kedy by starostlivosť o ne bránila vykonávať zárobkovú činnosť jednému z rodičov, nakoľko príjmy otca a matky sú porovnateľné, obaja sa teda majú podieľať na výdavkoch na maloleté deti rovnakou mierou. Otec rozporoval, že by bral na seba neprimerané majetkové riziko, tým že si zobral pôžičku od otca a banky, pretože v prípade, že by nemohol plniť svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy banka má zriadené záložné právo k nehnuteľnosti. Otec nikdy v celom konaní nedával úver pred vyživovaciu povinnosť, ale len naň poukazoval v rámci svojich vyjadrení ako na pravidelný výdavok, ktorý má. Súd správne stanovil výšku výživného s ohľadom na preukázané pomery maloletých detí ako i v rozsahu výživného v súlade s bežnou rozhodovacou praxou, ale aj v súlade so Zákonom o rodine. Otec uviedol, že sa maloletým K. sa pravidelne stretáva, je pravdou, že maloletý U. je s otcom menej, pretože nie vždy chce ísť, avšak otec dúfa, že i toto sa časom zmení a aspoň minimálna úprava styku mu zaručí s deťmi sa stýkať a rozvíjať ich vzťah. Ďalej otec uviedol, že v danej veci nie sú ani dôvody na určenie výživného vo forme úspor, pretože napriek tomu, že matka sa snaží otca vykresľovať ako osobu s nadštandardným majetkom, pričom otec má štandardný príjem a štandardné majetkové pomery a jeho príjmy a výdavky sú vyvážené a správa sa ekonomicky zodpovedne. Svoje deti majetkovo zvýhodní aj do budúcnosti práve tým, že im po ňom zostane majetok, ktorý sa otec snaží zveľaďovať a udržiavať. Preto zo správania otca, ale i z majetkových pomerov nie je potrebné osobitne vytvárať úspory a zaviazaním na tvorbu úspor by zabezpečenie potrieb otca ešte aj nad rámec výživného mohlo ohroziť zabezpečenie jeho potrieb. Otec tak navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

12. Vyjadrenie otca maloletých detí k odvolaniu matky bolo doručené kolíznemu opatrovníkovi a matke maloletých detí s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

13. Vyjadrenie k vyjadreniu otca podané nebolo.

14. Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu matky ani k vyjadreniu otca nevyjadril.

15. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných ustanovením § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 v napadnutých výrokoch I., II., III., IV. potvrdil ako vecne správny a vo výroku V. a v závislom výroku XIII. rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

18. Podľa ustanovenia § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

19. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Predmetom odvolacieho konania sú výrokové vety rozsudku súdu prvej inštancie I. až V., ktorým súd rozhodol o návrhu matky na zvýšenie výživného na obe maloleté deti, pričom v jednotlivých výrokových vetách súd rozhodol o zvýšení výživného na každé z maloletých detí počnúc dňom 01.10.2022, a to u maloletého U. zo sumy 120,- Eur mesačne na sumu 200,- Eur mesačne a na maloletého K. zo sumy 130,- Eur mesačne na sumu 220,- Eur mesačne. Zároveň súd rozhodol o zameškanom výživnom vo výške 230,- Eur na maloletého U. a vo výške 300,- Eur na maloletého K., ktoré povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20,- Eur na maloletého U. a po 25,- Eur na maloletého K. spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri riadnom nezaplatení čo i len jednej splátky. Výrokom IV. súd návrh matky na zvýšenie výživného vo zvyšku zamietol. Výrokom V. súd návrh matky na tvorbu úspor zamietol.

21. Vychádzajúc z čl. 5 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej Zákon o rodine), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

22. Podľa ustanovenia § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

23. Podľa ustanovenia § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujem maloletého dieťaťa.

24. Podľa ustanovenia § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

25. V súdnej veci sa odvolací súd v otázke posúdenie dôvodnosti zvýšenia výživného stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že po uplynutí času 2,5 roka od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov na strane maloletých detí už samotným plynutím času, keď deti sú staršie, s čím

vznikajú vyššie náklady na uspokojovanie ich potrieb. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil i zmenu pomerov na strane otca maloletých detí, u ktorého došlo k podstatnému zvýšeniu príjmu oproti poslednej úprave výživného a jeho príjem zo zárobkovej činnosti spolu s príjmom z prenájmu predstavuje v čase rozhodovania o výživnom sumu cca. 2.114,- Eur. Plynutie času, vyšší vek maloletých detí ako i zvýšenie príjmu na strane otca odôvodňovali rozhodnutie súdu o zvýšení výživného na obe maloleté deti.

26. Matka v podanom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním splnené všetky podmienky na vyhovie návrhu matky na zvýšenie výživného v celom rozsahu, t. j. na maloletého U. na sumu 300,- Eur a na maloletého K. sumou 320,- Eur, pričom z uvedeného výživného by otec bol povinný 50,- Eur zasielať na osobitný účet titulom tvorby úspor. Súd prvej inštancie výživné určil (resp. rozhodol o zvýšení výživného) o 50,- Eur nižšie na každé z detí, než sa návrhom dožadovala matka. Odvolací súd má za to, že pokiaľ sa týka výšky bežného výživného, súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec i správne právne posúdil, keď prihliadol na vek oboch maloletých detí a potreby a zdravotný stav vyhodnotil osobitne u každého maloletého dieťaťa. Uvedená suma 200,- Eur a 220,- Eur na deti vo veku takmer 10 a 14 rokov zodpovedá odôvodneným potrebám a neslúžil len na pokrytie základných či nevyhnutých potrieb maloletých detí, ale zohľadňuje i životnú úroveň otca maloletých detí, na ktorej majú právo obe maloleté deti sa podieľať.

27. Ani odvolací súd nevzhladol v prejednávanej veci dôvod na určenie podielu plnenia vyživovacej povinnosti 2/3 otec a 1/3 matka, a nevzhladol ani významný nepomer, či rozdiel v dosahovaných príjmoch a životnej úrovni rodičov maloletých detí. Matke maloletých detí je potrebné prisvedčiť a uznať, že o maloleté deti sa osobne stará, zabezpečuje im starostlivosť, bývanie ako i všetky potreby maloletých detí v súvislosti s ich výchovou, starostlivosťou a opaterou vznikajúce, avšak i výkonom podnikateľskej, resp. samostatnej zárobkovej činnosti, je matka schopná dosahovať príjem na porovnateľnej úrovni ako otec maloletých detí. Maloleté deti zároveň už nie sú tak útleho veku, že by boli odkázané na celodennú starostlivosť matky, ktorá by z uvedeného dôvodu bola obmedzená v možnostiach dosahovať vyšší príjem. Preto ani odvolací súd nevzhladol dôvod na určenie výživného na maloleté deti vo vyššej výške. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zvýšení výživného odvolací súd vyhodnotil ako správne, odôvodnenie rozsudku je v tejto časti dostatočné, detailné, presvedčivé a reaguje na všetky námietky a argumenty prednesené matkou v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie o určenie výšky bežného výživného, na uvedené v podstatnom obsahu odkazuje. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., II., III. a IV. potvrdil z dôvodu vecnej správnosti ako vecne správny postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP.

28. Pokiaľ súd prvej inštancie výrokom V. návrh matky na tvorbu úspor zamietol, odvolací súd v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, nakoľko súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že o uložení povinnosti tvorby úspor nie je možné rozhodnúť z dôvodu, že matka súdu nepreukázala existenciu účtu pre kumulovanie úspor pre maloleté deti. Uvedený faktický stav neexistencie sporiaceho účtu pre deti v čase rozhodnutia súdu nie je prekážkou pre uloženie povinnosti povinnému rodičovi prispievať na tvorbu úspor. Súdnym rozhodnutím je možné uložiť povinnosť druhému rodičovi, v danom prípade matke, zariadiť účet pre vytváranie tvorby úspor pre každé maloleté dieťa zvlášť. V predmetnom konaní bol v rámci odvolacieho konania súdu navyše predložený listinný dôkaz svedčiaci o vytvorení sporiacich účtov pre maloleté deti, keď matka súdu v odvolacom konaní oznámila ako peňažný ústav, tak aj konkrétne označenie (číslo) účtov, na ktoré je možné tvorbu úspor realizovať.

29. Odvolací súd však dospel i k odlišnému vecnému záveru, než súd prvej inštancie, keď odvolací súd mal za to, že pri zistenom príjme otca presahujúcom sumu 2.100,- Eur je v možnostiach otca prispievať i na tvorbu úspor pre maloleté deti. Odvolací súd zvyrazňuje, že pokiaľ súd prvej inštancie správne určil výšku bežného výživného na sumu 200,- Eur na maloletého U. a 220,- Eur na maloletého K. a rozhodnutie súdu bolo v tejto časti odvolacím súdom potvrdené ako vecne správne, stále je v rámci zárobkových pomerov otca priestor i na vytváranie úspor pre maloleté deti. Odvolací súd uvedené konštatuje i s prihliadnutím na ten záver, že bežné výživné určené súdom prvej inštancie pokrýva bežnú spotrebu maloletých detí a náklady vzniknuté počas bežného mesiaca na ich odôvodnené potreby a čiastočne i na voľnočasové aktivity. Zároveň sa však predpokladá, že otec bude vynakladať finančné prostriedky na maloleté deti mimo súdom určeného výživného, v čase a v rámci aktivít počas realizácie stretávania sa s deťmi v zmysle úpravy styku podľa výroku VI. až VIII. rozsudku súdu prvej inštancie. Nie je dôvodný a namieste prípadný postoj otca maloletých detí, že na maloleté deti nebude prispievať

žiadnym ďalším plnením nad rámec súdom určeného výživného. Keďže predmetným rozsudkom súdu prvej inštancie došlo i k úprave styku s maloletými deťmi, je prirodzené, že otec bude znášať náklady maloletých detí v súvislosti s voľnočasovými aktivitami alebo s aktuálnymi potrebami maloletých detí počas realizácie styku otca s maloletými deťmi. I za daných okolností celkový príjem otca prevyšujúci sumu 2.100,- Eur umožňuje po splnení si vyživovacej povinnosti na bežné výživné v celkovej sume 420,- Eur na obe maloleté deti, prispievať obom maloletým deťom na tvorbu úspor. V tomto rozsahu je však potrebné opätovne vykonať dokazovanie a po vykonaní dokazovania v tejto otázke súd prvej inštancie sám posúdi, či je dôvodné návrhu matky na uloženie povinnosti tvorby úspor otcom vyhovieť v celom rozsahu, alebo len čiastočne a vo zvyšku návrh matky zamietnuť. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V., ktorým súd návrh matky na tvorbu úspor zamietol zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom vo veci vyslovil právny názor, že návrh matky na uloženie povinnosti na tvorbu úspor je, vzhľadom na zárobkové možnosti a výšku príjmu otca, čo do základu dôvodný. O výške tvorby úspor pre každé z maloletých detí rozhodne súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania.

30. Odvolací súd ako výrok závislý zrušil i výrok XIII. o trovách prvoinštančného konania, keďže došlo k zrušeniu rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku V., a teda rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo rozhodnutím konečným, keď dosiaľ nebolo rozhodnuté o úprave všetkých rodičovských práv a povinností, ktorých sa účastníci konania domáhali. V novom rozhodnutí, ktorým súd rozhodne o návrhu matky na tvorbu úspor, súd prvej inštancie opätovne rozhodne i o trovách prvoinštančného konania, keď i v predmetnom konaní a rozhodnutí bola aplikácia ustanovenia § 52 CMP súdom prvej inštancie správna.

31. Keďže odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu čiastočne potvrdil (výrok I. až výrok IV.) a čiastočne zrušil (výrok V.), odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, keďže uvedená vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).